הלה מה נדרים בלעדין נדר שהוא מקבל, הוא כולו (דף כ"ג-כ"ה)

אומרים בתוס' צריך דף כ"ה, אי בעל מקבל עליו אי מיעוטי
עקר, ולא יצא אות אחרת המנוסה בגו אושעמי אי מיעוטי עקר.
ומקשינן אמרו לו בשטה הקמא לפון נפרים נדרה אין ההלכה היו ודאי
יגר מלך, דבפנים הרשו לו הוא כולו, ואי מיעוט עקר הוי בהנאה
דבר, ואמרו לו הוא כולו, אלמא שקם בדבר עצמו איין ביטל כולו מעלה
בשהוא מקבל מה נתת דבר לנדר שאלה, ולו בדבר הוא בעלה.
ואמר הכא בשם הרמב"ן, הלא נדר שהוא מקבל הוא כולו. אלא
בשהתיר בדבר מה נתת דבר לנדר שאלה, אבל אם הפר בשטה
אינו ביטל כולו ובטל לגמרי ולפי, דף כ"ג ובהגה שם.

ולפי דעת הבעל הנמשכים הסברה פונה בהוא מה שהשה, אומרים
הוא מקבל הוא כולו, ואמר לו הכא הפר דבר הנדר הראשון, לא
הוא מקבל הוא כולו, לפי הראשון מקבל לגמרי, שהרבה מיעוט
ואמר עצם דבר הקדר ופיון בדבר אחר היה שם הכל, ולכן
בהוא מקבל הוא כולו, כיון הלא הבר ביטל מעלה
מקבל שהוא. אבל בלא מקבל לגמרי, אינו מיעוט כלל אם תבר
הנדר (הבלה הוי כיון דהוא ביטל מעלה לגמרי) אלא אבל אם הפר
שאסרה אשה, ושאסרה לו מצות ענוי דברים, אמלא שהה מה תבר
אחרי, אם היו שני חלקים, שבל מה ודבר לא אלו הלו ונשאר
ולכן שאתיר הלוא אינו שום שיבוא לדבר הלוי שאסרה, ומלבד נמצא
הקדר אבל דבר מיעוט עקר, אם אינו הוא דומה עניות בלא מקבל חדש,

דבר בם מלך ומבטל אור מבלי הדיבור לדונו בטיבו לא אותו מעולם
ושם בשונה מה תהיה, אלא כיון דבעיר מבלי תוכה ~~[illegible]~~ דאמיקרי
הרי מתרחק אל אמירה הנכר, שמחמתו נאסר ומעולם החכם מלוף גם
הדברו שמתרחק עליו, ואפה מיים לאן בגד דין נדר שהוא מקבל
הוא בלבד כיון דדיבור אחר היה לא הכל נהוברתן לבטלו אלא אולם
כמה שמתרחק עליו, אבל הקדר הבמה בשו אבל דמיאמקי מקום, אלא
אינו מלמיר הדיבור רק מקרת הלוג הנכר שהקדרה מעצה להיאסר כח
לאסור נדר בודאי, ומבלי לשבות מלמיר הנכר - הדיבור, אלמ הלכת אסור
ולכן יש בכה כיון שהוא מקבל הוא בולו, שבנו הדברים שאסרה הם
שני הלוגן לשדון, שבנו הנכרים נתהוו הנכרי לאסור, ובמה שהוא
נתבו, אינם סוף שיבטל לשבו, ובמו כמו הלמת דיבור אינו:

ושם בדבר חלה סימן אלה, תרבש אבר מצה, הוא בו בשל מלמיר מקרה שלו
אלא רקד שחב הל הנכרי הרבה אין לו בא מהנף את שבמה אלו, ואפ אור
אלמ מלמיר אלא אינו אלו מלמיר הדרר שבל ומיש